

INDEX MATERIARUM,

QUÆ IN SINGULIS SEPTEM PARTITARUM GLOSSIS TRACTANTUR, COMPOSITISSIMO, ATQUE EXACTISSIMO ORDINE DIGESTUS PER LICENTIATUM GREGORIUM LOPEZ A TOVAR.

A

ABBAS non potest concedere indulgentias, n. 21. 43 tit. 4 part. 1.—an possit Monachum officialem de officio removere quando voluerit, n. 6 l. 16 tit. 7 part. 1.—debet compelli, ut consentiat, et licentiet Monacho, ut ex causa curam animarum habeat, n. 2 ad fin. l. 23 tit. 7 part. 1.—regulariter non tenetur ire ad synodum, et quando sic, n. 8 l. 2 tit. 12 part. 1.—potest vindicare Monachum cum omnibus per eum acquisitis, n. 2 l. 31 tit. 7 part. 1.—monasterii exempti si præstiterit Episcopo obedientiam, illud non sufficit ad transferendam possessionem subjectionis, n. 4 l. 3 t. 12 p. 1.—Nec totus Conventus sufficiet, quoad Papæ præiudicium, qui ibidem habet subjectionem, v. ibidem.—Abbas an possit sibi eligere sepulturam, n. 3 l. 3 t. 13 p. 1.—et Capitulum si condemnetur, qualiter sententiæ executio fieri debeat, n. 2 l. 4 t. 27 p. 3.—an teneatur, si viderit res penes Monachum suum depositas perire, vel subtrahi, et cum possit, non obviavit, n. 4 l. 3 tit. 3 part. 3.—non tenetur ex delicto sui Monachi, dict. n. 4 dict. l. 1 t. 3 part. 3.—factus Episcopus si propter suam turpitudinem ab Episcopatu fuerit remotus, non recuperabit abbatiam, nisi illud specialiter impetraverit, n. 3 l. 5 tit. 24 part. 4.—tenetur adire hæreditatem Monacho relictam, et ipse poterit petere tempus ad deliberandum, utrum adeat vel non, n. 7 l. 1 tit. 6 part. 6.—an admittatur ad defensionem sui Monachi qui delictum commisit, n. 2 in fine l. 10 tit. 1 part. 7.—si sit nominatus executor ut alicujus bona distribuat inter pauperes, an possit eligere suum Conventum, n. 2 ubi quam plura in l. 3 tit. 10 part. 6.—nomine Monachi injuriati actionem injuriarum intentare debet, n. 3 l. 10 tit. 9 part. 7.—Et quis si injuria Monacho facta levis sit, v. ibidem.—Abbas potest Monachum suum perquirere in quibuscumque domibus velit, n. 2 l. 2 tit. 14 part. 7.

ABBATISA potest permittere Monialibus, ut lucrum manuum suarum in proprios usus convertant, nec per hoc dicentur habere proprium, n. 2 l. 14 tit. 7 part. 1.—an capiatur pro debito sui Monasterii, n. 4 in fin. l. 4 t. 13 part. 5.

ABIGÆUS quis propriè dicatur, et de ipsius pœna, et quando, et qualis sibi dari debeat, n. 4 et 2 l. 19 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et in quo numero debeat furari, ut propriè furtum dicatur, ibidem in num. 3, 4 et 5 per text. ibi.—Abigæus qualiter, et in quibus à fure differat, n. 8 cum aliis ibidem in dict. l. 19.

ABOLITIO, et an, et quando possit accusator cum licentia iudicis per abolitionem ab accusatione desistere recepta pecunia, vel non, vel cum causæ cognitione, et intra quantum tempus istud facere possit, gloss. l. 19 tit. 1 part. 7.—an habeat locum quando processus fuit publicatus, n. 4 in fine dict. l. 19 tit. 1 part. 7.—Et quid si testes jam sint examinati cum tortura, vel sine ea, an tunc partes per abolitionem ad concordiam devenire possint, n. 5 ibi per illum textum.—Abolitio publica quæ dicatur, et an generalis abolitio porrigatur ad carceratos, n. 4 l. 1 tit. 32 p. 7.—pœnæ debet fieri præmissa satisfactio partis læsæ, n. 5 dict. l. 1.

ABORTUS si mulieri prægnanti succedat culpa ipsius, an et quando, et qualiter puniatur, gloss. l. 8 tit. 8 part. 7 per text. ibi.—si sequatur culpa mariti, qualiter ipse puniatur, gloss. dict. l. 8 tit. 8 part. 7.—Et quid si culpa alterius proveniat, ibi n. 6 et 7.

ABBREVIATURÆ non debent extendi per Notarium Regis, n. 6 l. 18 tit. 9 part. 2.—per Notarios in instrumentis poni non debent, n. 1 et 2 l. 8 tit. 19 part. 3.—Et quid si sint significativæ numeri, dict. n. 2 l. 7.—Et qualiter istud de abbreviaturis intelligi debeat, ibidem.

ABSSENS potest excommunicari, n. 2 l. 21 tit. 9 part. 1.—Et an illi possit beneficium dari, n. 3 per text. ibi, l. 7 tit. 16 part. 1.—Et an sibi jus statim quæratur ad

illud, mediante persona procuratoris cum generali, vel speciali mandato, ibidem.—Et an absenti conferens beneficium nulla persona mediante pœnitere possit antequam absens acceptet, vel non, ibidem.—Absens cum licentia percipiet fructus sui beneficii ea durante, sed distributiones quotidianas, non, n. 4 l. 16 t. 16 p. 1.—Et ibidem dicendum est de officialibus percipientibus salaria de publico, si otiosè non fuerit morati, ibidem.—Absens sine justa causa non debet beneficiis privari, si postea supervenit impedimentum justum, non redeundi etiamsi se absentaverit sine Episcopi licentia, n. 3 dict. l. 16.—Absentii debet dari curator, et suis bonis, si de proximo venire non speratur, et quid si culpa sua absit, n. 4 l. 12 tit. 2 part. 3.—Absens si sit arbiter, votum suum non dabit per scripturam, num. 2 l. 32 tit. 4 part. 3.—Et an allegans causas absentie alicujus satisfacere teneatur, quod illum representabit in iudicio finita causa absentie, n. 7 l. 12 tit. 5 part. 3.—Et quas causas absentie allegare debet, et quas non, et an juris, vel facti, in dict. n. 7 et 8 ibi.—Et an sufficiat juramentum allegantis, ibidem n. 9.—Et quid si iudex, allegata et probata absentia justa alicujus, ulterius procedat, ibi in num. 10.—Absens an debeat citari ad domum, et an hæc citatio in præsentem locum habeat, n. 3 l. 1 tit. 7 part. 3.—Absentis causa reipublicæ patiuntur primum decretum, sed non secundum, n. 3 l. 1 t. 8 part. 3.—Absens causa reipublicæ quis dicatur, n. 1 l. 10 t. 23 p. 5.—Et quando isti, vel aliter absentes ad appellandum admittantur multum tempus post sententiam, quando justam causam habuerunt, gloss. l. 10 et gloss. ll. 11 et 12 tit. 13 part. 3.—Absens ex causa probabili tantum, vel necessaria tantum, vel probabili et necessaria simul, quis dicatur, n. 4 l. 11 t. 23 part. 3, et n. 4 l. 28 tit. 29 part. 3.—ex causa probabili, an possit post tempus appellare à sententia, etiam restitutione non petita, n. 3 l. 11 tit. 23 p. 5.—ex causa si procuratorem non dimisit, an possit appellare, et se restituere, et quando, n. 4 l. 10, et n. 4 l. 11 tit. 23 part. 4.—ex causa probabilitatem, vel ex causa necessaria tantum, an et in quibus æquiparentur, n. 6 dict. l. 11 tit. 23 part. 3.—si sit sponsus, an et quando ejus sponsa possit petere licentiam contrahendi cum alio, et quantum tempus debeat eum expectare, n. 2 et 3 l. 8 tit. 1 part. 4.—Absens, et si absenti aliquid donetur ex quibus talis donatio perfecta esse dicatur, vel non, n. 4 l. 4 per text. ibi, tit. 4 part. 3.—Et præsumitur absentia donatarii si de acceptance donationis non appareat, vel de re simili, dict. n. 11.—Et an hodie per leges Ordinamenti donatio licitè fiat in absentem sine alio requisito, dict. n. 1 col. 1 ad fin.—Absens etiam ex juxta, et probali causa, si condemnetur, præsumitur condemnatus ex contumacia quando probationes sunt liquidæ, n. 6 l. 36 tit. 5 part. 5.—non ita vendit sicut præsens, et quare, n. 8 l. 44 tit. 5 part. 3.—Et an ille qui probat fuisse absentem à Civitate tali die, an præsumptivè probetur quod fuerit absens per totam illam diem, n. 2 l. 32 tit. 11 part. 3.—Absens ex juxta, et probabili causa, si lædatur eo quod creditor vendit pignus illo absente, an sit restituendus, n. 4 l. 47 tit. 13

part. 3.—Et quid si inter ipsum, et creditorem factum sit pactum, ut si ad diem non solverit, illud vendere possit, ibi.—Absentis si citentur ut veniant, si non venerint, an illud sine eis fieri possit, n. 4 l. 5 tit. 13 part. 3.—creditores citari debent, quando tractatur de remissione partis debiti, n. 4 l. 6 tit. 13 part. 3.—Absens, et infans æquiparantur, v. n. 4 l. 15 tit. 6 p. 6.—Et qualiter procedi debeat contra accusatorem absentem nolentem comparere, n. 2 l. 17 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

ABSOLVERE potest Papa quemlibet excommunicatum, n. 25 l. 5 t. 5 p. 1.—quis possit intrantibus monasteria Monialium, n. 2 l. 36 tit. 6 part. 1.—Absolutus ad aliud tempus interim appellare non potest, n. 5 in fin. l. 21 tit. 9 part. 1.—Absolutionis forma quæ sit, et an juramentum sit de substantia absolutionis, n. 4 l. 26 tit. 9 part. 1.—Absolutus ab excommunicatione recepta sufficienti cautione, si non impleatur, an videatur in excommunicationem incidere, ibi n. 2.—Absolutio tenet etiamsi forma à jure donata non servetur, et quid si detur forma ab homine, num. 4 l. 26 tit. 9 part. 1.—peti potest procuratorem, et qualiter, dict. n. 4.—Et an per nuntium, ibidem.—Absolutio an detur absente eo ad cujus querelam quis fuit excommunicatus, ibidem.—excommunicationis potest probari per litteras, vel per testes, ibidem in fine.—Absolvi non debet ab alio excommunicatus an Episcopo, nisi à superiore, n. 4 l. 29 tit. 9 part. 1.—Absolutus à Papa ab excommunicatione, si pœnitentiarius illum absolutum remittat nulla expressa causa excommunicationis a qua eum absolvit, an habeatur pro absoluto, n. 4 l. 20 t. 9 part. 1.—præsumitur quis in dubio eo, scilicet, quia non fuit bene probatum, num. 3 l. 24 tit. 2 part. 3, et num. 3 l. 1 tit. 14 part. 3.—diffinitivè potest de ejus crimine iterum cognosci, et quando, n. 4 l. 2 tit. 14 part. 5.—Absolutio an peti debeat à minore enormiter læso, si juravit non contravenire, n. 4 l. 59 tit. 11 part. 3.—Absolvens illum quem ad mortem condemnare debuerat, vel minorans ei pœnam, an ad eandem teneatur, n. 3 l. 23 tit. 22 part. 3.—Absolutus, vel condemnatus per sententiam, an de eodem delicto iterum accusari possit, et quando, et ex qua causa, gloss. l. 12 per text. ibi, tit. 1 part. 7, et gloss. l. 20 tit. 23 part. 3.—per baptismum, an liberetur à pœna temporali, et spirituali, n. 4 dict. l. 12.—Et quid si non fuit justè absolutus, vel non fuit sufficienter punitus, dict. n. 4 in fin.—Et quid si fuit absolutus per suum juramentum, an iterum accusari possit, ibidem in n. 2.—Et quid si sit absolutus non per viam sententiæ, sed per viam dispensationis, denuntiationis, exceptionis, vel inquisitionis, et an tunc requiratur citatio, n. 2 supra dict. et n. 3 ibidem.—Et quid si aliqua qualitas delicti in prima accusatione omissa sit, ibidem in n. 4.—Absolutus per sacerdotem, an evitet pœnam civilem pro delicto, n. 2 l. 4 tit. 28 part. 7.—Absolutio ab excommunicatione propter hæresim, soli Papæ hodie est reservata, n. 4 l. 13 tit. 5 part. 1.—Absolutionis ab anathemate forma, gloss. l. 27 per text. ibi tit. 9 part. 1.—Absolvere non debet Episcopus excommunicatum à suo

sublito sine emenda, et sine excommunicationis scientia, n. 5, 6 et 8 l. 24 tit. 9 part. 1. — potest quilibet Sacerdos excommunicatum pro violenta manuum injectione in Clericum, si sit constitutus in mortis articulo, ibidem.

ABSTINENTIA dicitur mater sanitatis, num. 3 l. 3 tit. 7 part. 2.

ABUNDANTIA ciborum, quæ damna secum afferat, n. fin. l. 56 tit. 3 part. 1. — Abundans cautela non solet nocere, n. 4 l. 12 tit. 4 part. 6.

ACCELERATIO in quibuscumque rebus faciendis est reprobata, n. 2 l. 16 tit. 8 part. 3. — est omnium malorum argumentum, ibid.

ACCEPTATIO sola, an impediatur revocationem mandati, n. 7 l. 3 tit. 14 part. 3. — Acceptare hæreditatem, de hoc, v. infra in verbo, ADITIO, et verbo, HÆRES et HÆREDITAS.

ACCEPTILATIO facta reo prodest fidejussori, et contra, n. 4 l. 12 tit. 13 part. 3, cum sequentibus. — Et quid si facta sit ex causa onerosa, ibidem. — Non tamen prodest si in acceptilatione versetur dolus ex parte utriusque, ibidem.

ACCESORIUM aliquando cedit suo principali, etiamsi tale accessorium sit nobilius, n. 15 l. 68 tit. 48 part. 5. — non debet confirmare principale, n. 4 l. 2 t. 12 p. 6.

ACCESSUS simul cum agro venditus, quid verbum illud in venditione positum importet, n. 4 l. 56 tit. 48 p. 5. — ad fundum semper venit ubi venditur ususfructus, qui alias sine tali accessione esset inutilis, dict. n. 4. — Accessio per alluvionem, an ad usufructuarium, vel emphyteutam pertineat, n. 2 l. 50 tit. 28 part. 5. — Et an talis accessio communicetur inter virum, et uxorem, n. 3 l. 50.

ACCETUM aptissimè extinguit ignem, et quæ sit de hoc ratio, n. 1 in fin. l. 3 tit. 16 part. 5. — si vendatur pro vino, an venditio teneat, n. 4 l. 21 per text. ibi tit. 5 part. 3.

ACOLYTUS quis dicatur, n. 4 l. 11 per text. ibi tit. 6 part. 1. — Et quod sit ejus munus, ibidem cum sequentibus.

ACQUIRERE intuitu personæ, vel dignitatis, quando dicitur, n. 2 l. 3 tit. 21 part. 1. — Dominium, v. verbo DOMINIO, et verbo HÆREDITATEM.

ACCRESCERE, et qualiter nobis accrescant aliqua per alluvionem, n. 4 et 2 l. 28 part. 3. — Et an talis accessio pertineat ad usufructuarium, emphyteutam, vel feudatarium, n. 2 et 5 l. 50 ibidem. — Et an talis accessio debeat communicari inter virum, et uxorem, ibi. — Et quibus, et quando, et ex quibus causis detur jus accrescendi inter aliquos, n. 6 l. 53 tit. 9 part. 6.

ACTA procuratoris revocati, an debeat ratificari cum novo procuratore constituto, an vero sine ratificatione firma remaneant, n. 8 l. 24 tit. 5 part. 3. — publica dicuntur, quando sunt præsentibus iudice, et tabellione, n. 4 l. 34 tit. 18 part. 5. — utrum præcessisse præsumantur, si iudex illud narrat in sua sententia, n. 2 l. 109 tit. 48 part. 5. — iudicium inspicere debet iudex antequam ad instantiam rei contra actorem contumacem veniat per sententiam, n. 4 l. 9 tit. 22 part. 5. — Et quæ acta pe-

reant, quæ vero non, ibidem. — Acta iudicii gesta cum actore, an prosint singulari successori, n. 15 l. 19 tit. 22 part. 5. — desiderant iudicis præsentiam, et quid si donatio excedens 500 aureos fiat in actis, an debeat insinuari, n. 16 l. 9 t. 4 part. 3. — iudicii faciunt rem certam, n. 2 l. 11 tit. 4 part. 3.

ACTIO si generaliter fuit proposita, et per se quæstio sit specialis, an proponens ad aliam actionem redire possit, n. 3 l. 25 tit. 2 part. 5. — debet semper proponi coram iudice rei, et quare et in quibus casibus non, n. 2 cum sequenti, l. 32 per text. ibi, tit. 2 part. 5. — Actiones sunt introductæ de jure civili, n. 4 l. 52 tit. 18 part. 5. — Actio an cedi possit in absentem, et quando, et an in tali cessione requiratur titulus, v. n. 4 l. 64 tit. 48 p. 5. — Et an cessa actione, ille in quem ceditur, possit damna petere, sive pœnam, vel expensas, ibi n. 6. — Et an cessa actione videatur cedi jus fori, ibi. — Et an cessa contra unum ex reis debendi contra reum cessa videatur, dict. n. 6. — Actio qualis intentetur, quando sententia pro aliquo fertur contra tertium, n. 18 l. 19 tit. 22 part. 5. — quam aliquis habeat contra aliquem, amittitur si velit iudicem corrumpere, et an per sententiam illam amittat, an ipso jure, n. 3 l. 26 tit. 22 part. 5. — qualiscumque sit tollitur spacio 50 vel 40 annorum, n. 3 col. 2 quæst. 4 l. 10 tit. 26 part. 4. — quæritur, si alius altero pecuniam nomine meo numeravit, n. 2 l. 2 per text. ibi, tit. 4 part. 5. — qualis intentari possit contra Monachum recipientem depositum, n. 4 l. 3 tit. 3 part. 5. — qualis detur contra emptorem, qui fructus est re, si dicat non intervenisse pretium, vel contra locatorem, n. 4 l. 1 t. 5 part. 5. — Et an tunc succedat arbitrium boni viri, ibidem. — Actio non novatur per stipulationem pœnalem ex vendito ad revendendum, n. 3 l. 42 tit. 5 part. 5. — Actiones an judicentur inter mobilia, vel immobilia bona, n. 2 quæst. 4 in fin. l. 53 tit. 5 part. 5. — Actio ad communicandum competit socio, quando suus socius rem acquisivit proprio nomine, dict. n. 2 in quæst. 4. — Actionem an consequi possit aliquis contra alium ex improbitate sua, n. 2 l. 8 tit. 10 part. 5. — Actio an detur domino in subsidium procuratore mortuo sine hærede, gloss. l. 8 tit. 11 part. 5. — cedendarum actionum quando fidejussori solventi competat, et quando non, et contra quem, et quando contra tertium possessorem detur, gloss. l. 11 tit. 12 part. 5. — Et qualis actio debeat cedi contra confidejussores, et an in solidum, n. 5 dict. l. 11. — Actio qualis detur mutuanti pecuniam alicui ob faciendam vel reficiendam domum, n. 9 l. 26 tit. 15 p. 5. — quando consistit ex duabus causis simul junctis, tunc à postremo actu quo est perfectio formæ, fit exordium, n. 5 in fin. l. 27 t. 13 part. 4. — qualis detur contra hæredem sponte adeuntem hæreditatem, si restituere tenetur per fideicommissum, et quid si coactus adeat, n. 12 l. 14 tit. 3 part. 6. — Actiones competentes Regi, vel fisco quo tempore præscribantur, n. 8 l. 16 tit. 49 part. 6. — Et quando duplex actio uni competit, est in ejus electione unam, vel aliam intentare, n. 6 l. 40 t. 14 part. 7. — Actio qualis detur contra hospitales, vel barbitonsos, ex quorum culpa damnus subsequutum fuit, gloss. ll. 26 et 27 tit. 13 part. 7. — Et exceptio,

an eodem modo, et æqualiter procedant, n. 5 l. 7 tit. 23 part. 7. — oritur etiam in arbitramento, si expresse, vel tacite sit emologatum per transcursum decem dierum, n. 4 l. 26 tit. 4 part. 5. — an oriatur ex promissione in diem, et qualis, licet effectus exactionis suspendatur, n. 2 l. 12 tit. 11 part. 5. — Actiones oriuntur ex maleficiis, et ex communi delicto oritur civilis, seu prosecutoria actio, n. 4 l. 1 l. 13 tit. 14 part. 5. — Actio in factum oritur ex quocumque crimine ex quo oritur accusatio, n. 4 l. 13 tit. 14 part. 5. — duplex oritur ex injuria alicui illata, una reipublicæ altera parti, n. 4 l. 13 tit. 14 p. 5. — competit cuilibet de populo super pascuis publicis, n. 4 l. 10 tit. 11 part. 5 et ibi n. 2. qualis competat illi qui expulsus possessionem suam amisit, n. 3 l. 17 tit. 50 part. 5. — an competat malæ fidei possessori qui rem restituit, neque retinuit rem pro expensis necessariis in re factis, gloss. l. 44 tit. 23 part. 5. — qualis competat commodatario pro consequenda re, pro qua pretium domino solvit, eo quia fuit deperdita, n. 4 l. 8 tit. 2 p. 5. — personalis an præscribatur cum mala fide, n. 2 l. 22 tit. 29 part. 5. — personalis quanto tempore præscribi possit contra Ecclesiam, n. 2 l. 26 tit. 29 part. 5, et n. 4 l. 22 ibi. — Et quid in actione publicana, ibi in n. 5. — Actio aquæ pluvie arcendæ an competat, licet aqua ex alio fundo naturaliter cadat, si immoderatè vicinus lædatur, n. 2 l. 14 tit. 52 part. 5. — Actiones annales an remaneant in statu suo contra Ecclesiam, n. 6 l. 22 t. 29 part. 5. — Actio rescisoria an simul possit intentari, ut usucapione recisa restituatur aliquis, n. 6 l. 28 tit. 29 part. 5. — depositi, an et quando contra Monachum possit intentari, n. 4 l. 5 tit. 5 part. 5. — depositi contraria quando detur, et an in ea veniat levissima culpa, n. 2 l. 10 tit. 3 part. 5. — ex empto si competat contra venditorem ex aliqua causa, an tunc contra eum juretur in litem, n. 6 l. 14 tit. 5 part. 5. — an acquiratur alteri per alterum, et quid de jure Ordinamentorum, n. 4 l. 48 t. 5 part. 5. — Et si unus vendat actionem suam, quam habet, extraneo, an consors illius juris admittatur ad partem consortis in quacumque actione, n. 2 quæst. 4 ad fin. l. 53 tit. 5 part. 5. — Actio bonæ fidei oritur ex permutatione, et juratur in litem, n. 7 l. 3 tit. 6 part. 5. — bonæ fidei dicitur pignoralitia, et in ea juratur in litem, n. 6 l. 21 tit. 13 part. 5. — an sicut de jure Canonico oritur ex pacto nudo, ita oriatur ex pollicitatione ad voti similitudinem per legem Ordinamenti, n. 5 in medium, l. 1 tit. 11 part. 5. — mandati quæ dicitur, contraria quæ dicitur, n. 4 l. 20 per textum ibi, tit. 12 part. 5. — negotiorum gestorum an habeat locum quando quis facit actum contemplatione sui, n. 4 l. 41 tit. 28 part. 5. — negotiorum gestorum datur malæ fidei possessori pro recuperandis expensis in re eo modo ab eo possessa, et quando, n. 2 l. 44 tit. 28 part. 5. — negotiorum gestorum ubi datur, ibidem etiam datur actio de in rem verso, n. 6 l. 28 tit. 12 part. 5. — negotiorum gestorum, an et quando detur mandatario, quando alterius negotium gessit, gloss. l. 21 tit. 12 part. 5. — negotiorum gestorum tunc locum habet, quando negotium factum fuit contemplatione illius cujus negotium geritur, n. 4 l. 27 tit. 12 part. 5. — negotiorum gestorum datur solventi

pro alio, n. 6 l. 3 t. 14 part. 5. — quanti minoris quæ sit, et quotuplex, n. 7 l. 67 tit. 19 part. 5. — Et actio quanti minoris civilis, et prætoriam in quo differant, n. 9 l. 63 tit. 5 part. 5. — Actio quanti minoris, et aliæ personales actiones, an remaneant in statu suo contra Ecclesiam, n. 6 l. 26 tit. 29 part. 5. — quanto minoris competit emptori, quando tempore venditionis sibi non fuit dictum de servitute quam illa res debebat, quam ipse venditor ignorabat, n. 5 ad fin. l. 63 tit. 5 part. 5. — quanti minoris civilis in quo differat ab actione quanti minoris prætoriam, per n. 4 l. 64 ibidem. — Et an ista actio sit perpetua, et pro quibus sic esse, ibidem n. 10. — Actio de in rem verso ubi datur, ibi etiam datur actio negotiorum gestorum, n. 6 l. 28 tit. 12 part. 5. — redhibitoria datur contra venditorem qui vitium rei venditæ tacuit, n. 3 et 4 l. 64 tit. 6 part. 5. — redhibitoria quæ dicatur, n. 6 l. 65 tit. 18 part. 5. — Et redhibitio debet fieri cum fructibus, n. 6 l. 63 tit. 5 part. 5. — Actio redhibitoria, et aliæ actiones annales, an remaneant in statu suo contra Ecclesiam, n. 6 l. 26 tit. 29 part. 5. — redhibitoria propter vitia animi non datur, et an propter dolum venditoris qui sciens vitium servi sui illud tacuit, n. 3 l. 64 tit. 5 p. 5. — redhibitoria, an detur pro libro corrupto, vel pro juribus, n. 4 l. 63 tit. 5 part. 5. — redhibitoria non datur pro parvis, ibidem in n. 2 et pro quibus vitii, ibi n. 5. — Et an ista actio sit perpetua, et quando, ibid. in n. 10. — Actio pignoralitia contra quem detur, et quæ culpa in ea veniat, n. 5 cum aliis, l. 20 tit. 13 part. 5, et n. 5 et 10 l. 21 ibi. — pignoralitia est bonæ fidei et in ea juratur in litem, n. 6 dict. l. 21. — pignoralitia contraria debet emptore pignoris dari contra debitorem, neque talis actio ad eum transit sine cessione, n. 4 l. 50 tit. 15 part. 3. — Et an in actione pignoralitia veniat dolus, levis, et lata culpa, n. 3 l. 20 tit. 13 part. 5. — Actio ad vindictam non transmittitur nisi lite contestata, nec in hoc datur restitutio, n. 4 l. 23 t. 4 part. 7, et gloss. l. 23 per text. ibidem tit. 9 part. 7. — Et quando agatur ad vindictam habita consideratione damnorum, vel interesse, vel non, dict. n. 11 dict. l. 23. — Actio ad exhibendum non competit pro re mobili, n. 2 l. 16 tit. 2 part. 5. — ad exhibendum an competat, et adungi possit cum rei vindicatione, n. 3. — ad exhibendum an habeat locum in rebus jam immissis in ædificio alterius, n. 8 dict. l. 16. — Et quid si ipse qui immisit, velit, ibidem. — Et an possit appellari super actione ad exhibendum, n. 3 l. 20 ibidem. — Actio de dolo datur, quando factum non est repetibile, quando ob aliquid faciendum aliquid datum fuit, si non sit factum, n. 4 l. 43 tit. 14 part. 5. — de dolo, quibus, et quando, et contra quos detur, et qualiter, gloss. ll. 3, 4, 5, 6, 7 et 8 tit. 16 part. 7. — de dolo an et quando transeat in hæredes, n. 5 dict. l. 3. — de dolo qualiter et intra quantum tempus intentari debet, gloss. dict. l. 6 per text. ibi. — et exceptio an eodem modo æqualiter procedant, n. 3 l. 7 tit. 23 part. 7. — pœnalis an et quando, et in quibus delictis sit transitoria ad hæredes, et pro qua parte, et qualiter, gloss. l. 23 per text. ibi. t. 4 part. 7. — Et qualiter hæredes teneantur tunc, et pro qua parte, ibidem in n. 7, 9 et 10. — Actio injuriarum oritur duplex ex injuria alicui illata, una reipublicæ, al-